

Referat despre organizarea militara a evreilor

Textele biblice cu caracter istoric vorbesc mereu de razboaie, de actiuni militare intreprinse in diferite forme si proportii; ceea ce presupune si o orga nizare militara corespunzatoare.

In realitate, pana in epoca monarhica evreii nu aveau o armata regulata. Datoria de a participa la razboi era o datorie pur morala si religioasa; caci considerindu-se ca un razboi dus de "poporul ales" era decis de insusi Yahwe si era un razboi al lui Yahwe insusi, obligatiile militare deveneau implicit obligatii religioase. Toti barbati apti erau obligati sa ia parte la razboi, ingrijindu-se singuri sa-si procure armamentul: spada si prastia. Functia de comandant ii revenea celui mai curajos si cu mai mult spirit de initiativa; dar odata cu instituirea regalitatii atributia de comandant a devenit o functie permanenta.

S-a creat in acest moment un nucleu de armata regulata. Efectivul maxim la care s-a ajuns era de 40 000 de oameni, o cifra considerabila daca este raportata la o populatie care totaliza mai putin de doua milioane de locuitori. Saul si-a constituit o garda personala. David avea mai multa incredere in mica sa armata permanenta de 600 de mercenari filistenii. Regele Solomon a fost cel care a instituit o adevarata armata regulata, introducand, dupa modelul filistenilor, un corp de 1 400 de care de razboi si ceea ce egiptenii de pilda nu aveau un corp de cavalerie, cu 12 000 de calareti. Mai tirziu, incepand din secolul al VII-lea i.e.n. armata formata din cetateni, chemati regulat sub arme pentru o anumita perioada de timp, a inlocuit luptatorii de profesie.

Armamentul si echipamentul soldatilor evrei nu erau deloc dintre cele mai modeste: coif si cuirasa de piele, jambiere de bronz, sandale de piele, spade cu unul sau doua taisuri, sulita, lance, scut de lemn, arc si sageti cu virful de fier. La acestea se mai adauga si prastia o arma destul de eficienta, din moment ce pietrele folosite aveau un diametru cam de 7 cm. Pentru asalt evreii foloseau ca romanii berbeci. Fortificatiile lor au devenit cu timpul intr-adevar redutabile. Zidurile atingeau o inaltime de pana la 10 m si o grosime de 5-6 m, cu turnuri de aparare, cu galerii subterane si chiar cu un sistem de cazemate de-a lungul zidurilor.

Razboaiele aveau loc din motive de aprovizionare a trupei primavara. Se practica tactica distrugerii complete a teritoriului cucerit, localitatile erau rase la pamint, prizonierii trasi in teapa erau expusi in fata zidurilor oraselor lor, altii erau masacrati oribil. Odata cu perioada monarhica, cruzimile s-au mai atenuat, cei invinsi nu mai erau exterminati, preferindu-se sa fie dusi in sclavie. Sub regele David, o treime din numarul prizonierilor erau gratiati. Ceea ce nu inseamna ca ororile nu au continuat si mai tirziu. Oricum, cruzimile evreilor in razboi nu le intreceau pe cele ale multor altor popoare din jur.